

# RÉGÜLŐ.

Pesten csötörtökön junius 7<sup>kén</sup> 1838.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is vált-hatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

## ELBESZÉLÉS.

### A z a t y a g y i l k o s.

Albani bibornok Winkelmannt Romából elutazásakor bizonyos ritka régiség-gyűjteményre figyelmezteté, melly Veronától nem messze egy pompás kastélyban őrizteték.

Winkelmann, a' híres régiségbuvár, e' kincset látni akarván, a' kastélyt felkereste. Az épület nem ama csinos és diszes falusi lakok közé tartozék, mellyeknek ékesítésére szépségeit minden művészet pazar kezekkel szórja; ez egy szilárd sztylben 's izléssel épült kastély volt. A' hozzá vezető uton burján uzsoráskodott, 's bejárásainál a' repkényből természetes védtornyok fonódtak. Winkelmann e' hanyagságot a' szentség természeti diszének tartá; a' kastély birtokosáról, marchese Polonioról, már eleve legkedvezőbb véleménynyel volt, és a' régiségeknek hihetőleges barátjánál szives elfogadásra számolt.

Azonban véleményében szörnyen csalatkozott; a' kastély birtokosa, olasz ország vendégszerető szokásainak daczára, senkit sem bocsátott lakába.

Milly csalódás! Winkelmann Romából elutazása óta szünetlen azon gondolattal kecsegteté magát, hogy e' kastélyban műismerő szemei ritka kincseket látandók; — csupán e' nézetből utazott oda; — már eleve becses diszedényekről, bámulandó szobrokról, tiszta márványról álmodott, — és most ezeknek látása nélkül menjen Veronába? — Az ígért földnek határán álljon, 's azt át ne léphesse? — Nem! ezen akadályok még inkább felingerlék vágyát, 's nehézségekkel daczó lelke elhatározá, bár mi áron is, átlepni a' záros küszöböket. Ez annyira őrzött lakban — gondolá Winkelmann — bizonynyal valami különös 's a' maga nemében egyetlen kincs rejtezik; a' kincs birtokosa előtt térdre omolni, annak megmutatásáért előtte redőlt kezekkel rimánkodni, határozá-el magában Winkelmann. Igen, de ez ember maga a' hajthatlanság, miként a' környékbeliak beszélék. És ha ugy volna is, a' régiségbuvár vágya hasonlag fer-

ró 's akarátja rendithetlen. Winkelmann a' kincsnek látását eltökélé magában, és célját el is érendi; cselet fog használni, az aranyat pazar kezekkel szórni, és szükség esetében a' kastélyt ostromolni fogja.

Mielőtt azonban a' tilos szentségbe lépne, annak Argoszát akarta kiismerni, 's megtudni, ki lakik vele a' kastélyban.

Polonio Manfred marchese azon családnak ivadéka volt, melly Genuában Doria dictatorságának olly soká és hatalmasan ellenszegült, végre a' köztársaságból száműzetvén kincseivel 's hatalmával más helyen telepedék-le.

Midőn olasz országot az idegen hatalom nehéz igája nyomá, a' patricziusok munkás köre szétoszlott, 's a' régi családok fejeinek, kik büszkébbek valának, hogy sem az idegen uralkodónak udvarában hizelgve görnyedezzenek, palotáikba kelle zárkozniok, hol sikertelen lázadási terv koholásával, vagy játék, bor, és szépek mellett mulaszták az időt.

Ez időtől játék lett uralkodó szenvedélyük 's nemzeti izlésük az Olaszoknak, és a' Polonio-család játékos család volt.

A' szerencse istennője örökös ellensége volt e' régi családnak a' játékban, melly körülmény annak tagjait némi vétkes tettekre is készíteté; a' Polonio-család azok közé tartozott, mellyekben az atya szenvedélye a' fiúkra átmegy, mellyek szerencsétlenséget 's vétkes hajlandóságot örökölnek.

Winkelmann utazásának idejében már csak két sarjadéka élt e' hajdani hires családnak; egy hatvan évet meghaladott aggastyán, 's ennek 25 éves fja Cinelli.

Ezekben őseik botorságának láncza is megszakadni látszott, vagy azért, mivel a' pazarlások által három negyed részre olvadt vagy a' szenvedélyeket nem birta táplálni, vagy talán őseik forró vére az évek hosszú során át unokáikban hűlni kezdett.

A' marchese azonban, mihelyest szerét teheté, vakon rohant a' szenvedélyek örvényébe; minden ősenél bőszerűbben játszott, és éltét fél pályáján vala végzendő, ha atyjának külföldön történt hirtelen halála őt feledett kötelességére nem emlékezteti, és magát maga iránt figyelmessé nem teszi.

Ez időtől kezdve kortársainak legnagyobb bámulására életmódját egészen megváltoztatá; — 's minthogy természetünk egyik tulajdonságból a' másikba szökést szereti, a' pazar emberből ő egy a' világtól elvonuló, magányt kereső, ember lön. Ki az előtt a' tudományokat gunyolta, a' tudósokat megvetette, most örökös tanulással tölté napjait; a' tékozló fukarrá vált; számos cselédét elbocsátá; lovait, kocsijait eladta; jószágait elzálogosítá; csupán azon kastélyt 's falusi jószágot tartá magának, mellyről már emlékeztünk. Ez volt a'

családi jószág, 's ő azt nagy becsben látszott tartani; de csak egyedül lakta, 's majdnem remetei ridegségben. Agg házgondviselőnéje vala férjestül egyedüli társasága; a' legszükségesebbnek egy részét is elvonta magától; szóval, a' forró szenvedélyt jégvárta váltá-felkeblében.

A' fukart még inkább gyűlöli a' nép, mint a' tékozlót; és így e' pörök, hol csak szerét teheték, pusztíták javait. — „Zechinát zechinára halmoz — mondá a' nép — folytonosan fél a' megrablástól, 's e' miatt éjente fegyveresen jár kastélya körül; kész mindent megölni, ki kincseihez közelit.“

Milly tömérdek kincset, milly számíthatlan pénzt hittek a' kastély falai közé rejtettnek! E' hiedelmet Matheo, a' marchesének házgondviselője, kit a' bor gyakran fecsegővé is tön, még inkább nevelé következő 's több ehhez hasonló beszédeivel: „a' kincsek — monda Matheo borhevültten — egy pompás pavillonnak (mellyben egy hajdani muzeum szobrai és régiségi kincsei is állanak) márvány-padolatja alá rejtvék; ide jár a' fukar, 's azon ürügy alatt, hogy a' műtárgyakat vizsgálja, gyémántjai tekintetével hizlalja szemeit, aranyai közt turkál és ezüst rudakat emelget. Többször utána lestem — folytatá Matheo szavait — 's láttam, mint kullog köpönyege alá rejtett lámpával e' pavillonba; miként zárja-be maga után az ajtókat; ezután hallgatóztam, 's egész reggelig nem hallottam egyebet arany-csengésnél.“

Ha a' marchese-nak csakugyan megvolt is ama boldogtalan szenvedélye, melylyel vádolták, haszna, öröme nem volt benne; ha lelkét kéjmámorba ringatá is az arany csengése, egészségét minden pénzével sem tudá megtartani; mert Polonio egy vándorló rémváz volt. A' társas élet köréből önkényesen számüzé magát, 's a' szerencsétlen szenvedélye által magát csontá fonnyasztott, hanyagul öltözködött, majd nem rongyokban, dult hajakkal, halvány, elferdített képpel — hihetőleg rablóktól félelmében — lankadtan, elerőtlenedve, 's föld felé (mellyben nyugalma látszék keresni) görnyedve járó marchesében, senki sem ismert volna a' hajdani ós családnak egykor olly deli sarjadékára.

A' fukar azonban fíjának, kit, noha távul tartá magától, gyöngéden szerete, évenként szép mennyiségű pénzt küldött.

Az ifjú Polonio szép ismeretekkel birt, szellemdús 's ügyes, és a' veronai 's mantuai fiatalságnak vezér-csillaga volt nem a' fényelés és kicsapongásokban, hanem a' jó izlés terjesztésében. Keblében a' legnemesebb érzelmek fejlődtek, és úgy látszék, irányul tüzte-ki magának, családjának sok botlására a' feledékenység leplét vonni. Más országban 's más korszakban az ifjú Cinelli bizonyosan első

status-hivatalokat nyert volna. Minden társaságnak lelke ő volt; az első házakban örömmel látták, 's több szép leánynak szive keményebben dobogott, ha az ifjút látta.

Matheo Winkelmannak e' nép száján keringő hireket mind elmondá, mert a' régiségbuvárnak sikerült az öreg szolgálával ismeretségbe jutni, 's Matheo sem mutatkozék idegennek a' mű-barátot néhány aranyért az általa annyira ohajtott szent helyre vezetni. De mielőtt megegyezhettek volna, a' fecsegő szolgát haza szállíták. Az ifjú ur váratlanul haza érkezett, melly körülmény nemcsak az atyát zavará-meg, hanem a' népségnek is szemébe tünt.

„E' véletlen hazajövetel hasznunkra van, tudós ur — mond a' Winkelmanntól bucsúzó agg szajkó — ez éjen a' marchesének foglalatosságai lesznek, és én önt kívánatai czéljához vezetendem.“

Mig Winkelmann dolgait elrendezi, lássuk, mi történt a' marchese családjában, 's mi körülmény készíteté az ifjút olly váratlan hazatérésre.

Az ifjú Polonio képmutató 's játékos volt, szenvedélyes játékos és képmutató; nem hogy a' világot ámitsa, hanem hogy egy leánytól, kit imádott, meg ne vettessék. Noha nem írható-ki a' szerelem a' játék szenvedélyét Cinelli kebléből, imádottját látva még is mindig megrezzent. Speroni leányának kívánatára kész lett volna magát veszélybe dönteni, de az a' játéktól még sem tudta őt elvonni. Azon esetben, ha a' kedves titkát felfedezi, térden esengett volna bocsánatjáért, de a' koczka csörgése ellenállhatlan erővel ragadta volna játszó asztalhoz. Forró, egész lélekből huzgó szerelem és szenvedélyes játék vala egyedüli élete. *(Folytatása következik.)*

## ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

### K a r p a t i h e g y i t a v a k.

*(Vége.)*

Egymásra tornyozott, részint erdőkoszorús, részint kopasz szirtetek, óriási sziklák, száz még száz rendküli kiduzzadások, sziklavállak, borzasztó mélységek, mély hasadások, mellyeknek szürke agyaik felett ezernyi szirtpatatok milliárdnyi por-cseppekké zútván, legelbájlóbb zuhatagokat képezve, iszonyú morgással rohannak-le, környeznek egy eleven zölddel 's illatos fűvekkel elhintett völgyet, mellynek ölében több kisebb és nagyobb, a' nap aranyában tükörként csillámló tavacsák nyugosznak. Legborzasztóbb 's egyszerűsmind legnevezetesebb helye e' völgynek az úgy nevezett Lépcsőeske-zuhatag, melly a' legragyogóbb szivárvány-színeket játszva, majdnem 1000 lábnyi magas granitfalról rohan alá, és szénpa-

t a k neve alatt a' völgyet szörnyü sebességgel, locsogva, tajtékozva, néhányszor átszegdelvén, miután egy szirt-falat áttört, mintha a' mindenható természet kezétől üttetett volna rajta a' lyuk, vad zajgással habjai közt fellegekkel csatázott faderékokat és szikla-hasábokat ugyan annyi kavicsokként hempelygetvén, földet rázó harsogással feneketlen mélységbe rohanva elenyészik. Képzelve most magát az ember, miután eddig egész útján néma siri csend környezé. e' viz-zaj, a' természetnek ez örökös teremtese és rombolása, e' majd tompa morajú, majd irtózatosan bömbölő, zugó és süvöltő víz-rohanás közé: azt fogja hinni, hogy láthatlan szellemek titokteljes műhelyébe jutott, és lelke a' mind ezeket teremtő iránt bámulattal és tisztelettel fog eltelni.

Áthaladva ezen völgyen is, melly fenékszine felé annyira öszszeszorul, hogy végre csak szük ösvény lesz belőle, a' jéghegyeiről is már nevezetes jégvölgybe jut a' vándor, melly körül a' Tátrának legmagasabb csupjai egész méltóságukban emelkednek ég felé. Ezeknek királyuk a' 8200 láb magas lomniczi csúcs, melly K r a p a k - nak is nevezetik, 's mellynek fellegekben uszó ormát, kidüledő szarvait, csipkés rovátkáit 's kikönyökléseit egy tekintettel átnézhetni. Ennek ellenében a' növény-élettől megfosztatott jégvölgyi csucs áll, mellynek éjszaki oldalán több jéghegy mered-fel, déli lábánál pedig az ugy nevezett béka-tó terület. E' tó csak azon tekintetből érdemel említést, minthogy azok reményeinek és álmainak, kik a' Tátrában, különösen pedig e' tó örvényében, gazdag kincsnek rejtezését hiszik, fő pontja. Az e' tó medenczéjének keleti partján felmeredő szirtet a' kincsvágyók képzete barát-alakba akarja öltöztetni, a' kincs őrszemlének hiszi, mellynek segéde 's pártfogása nélkül a' kincsekhez senki sem juthat. Minthogy azonban e' szirt-tömeget a' rá-lehelt tömérdek sohaj 's átok sem lágyíthatá-meg, a' kincshez még eddig senki nem juthatott. A' tó magában nem nagy, de rendkívüli mélynek mondják. A' sziklák, mellyek környezik, nagyobbára szürkés márványból állanak, mellyeknek közelében vérkő nyomai is láthatók.

Az említett tavakon kívül tanyázik még néhány kisebb 's nagyobb, vízzel tölt, szirt-medencze a' lengyel országig nyúló Tátra bérceiben, mellyek közül csupán a' nagy lengyel halász-tó és nagy fekete tó érdemel említést.

### PESTI VIZSGÁLÓ.

Lóverseny. Az idei I-ső lóverseny a' pesti gyepen majus 31-dikén délután 4 órákor kezdetett. — I) Az ivadékversenyre kitett 100 aranyért egyedül jár-meg a' pályát F estetics Miklós grófnak Somnambulája. — II) A' B at t h y á n y - H u n y a d y díjért (100 ar.) hasonlólag csak egye-

dül járt körül Liechtenstein Alajos herceg Furiosissimája. — III) A' nemzeti dijt (250 arany egy, 30 aranyat érő és magyar ország czimerevel ékesített serlegben az első lóé; 50 ar a' másodiké; tétel 16. ar. fele bánat; tét-összeség fele az első, fele a' 2-dik lóé) kivítták Hunyady Józ s. gr. Sir William-je (1) és Liechtenstein Al. hg. Peep-je (2) ugyan Hunyady gróf barna kanczája és Festetics Mikl. gr. Somnambulája ellen. A' serlegen e' föllírás látszott: „A' kétes pályán nemesen megvívni dicsőség“ Kisfaludy Károly. — IV) A' Batthyány Gusztáv gr. által adatott 50 aranyért egyedül járta-meg a' pályát Trauttmansdorf hg. Miss Craigie-je — ugy hasonlólag V) a' tiz esztendei díjért is (104 ar.) Festetics Mikl. gr. Miss Fanny-ja — és VI) a' Batthyány - Kazimir-díjért (100 ar.) Pejacsevic Péter gr. Weightonja. — VII) A' parasztok próbatutásában indult 4 ló. Az idő elején szép volt; később az égháború sietteté haza az ugy is mérséklett számú nézőket, kik között fens. István es. kir. főherceg is méltóztatott megjelenni. — A' második lóverseny pünköszt-hétfőn volt, miről jövő számunkban.

### KÜLÖNFÉLE.

Bonyolodott per. A' parisi hatóságok előtt következő nevezetes eset várakozik eldöntő ítéletre. Bizonyos férjfiú, ki az előtt szállító vala, 50.000 frank évi jövedelemnek ura volt. Végző betegségében nejeinek szülés-órája közelgetett. A' férj meghalt. Vég-rendelményében, melyet halála előtt kevés nappal készített, 's az előbbtől egészen különbözik, vagyona felett következőleg rendelkezett. „Azon esetben, ha nőm fiút szülné, az új szülőt vagyonom két harmadát 's anyja utósó harmadát örökölje; ha pedig leányt hoz világra, anyja kapjon két harmadot, 's a' leányka egyet.“ — A' szeszelyes sors azonban ugy akarta, hogy az anya ikreket szüljön, még pedig egy fiút 's egy leányt. A' kisdetek ügyvéde már most ugy okoskodik, hogy a' végrendelmény következtében a' vagyonnak két harmada a' fiúé, utósó harmada a' leányé, az anya pedig a' vagyon jövedelmének használásán kívül egyebet nem kap. Az anya jogvéde pedig azt állítja, hogy az apának akarata szerint egy harmada minden esetre az anyáé, más kettő pedig az öröklő akarata szerint a' gyermekeké; az az: ezen új örökség ismét három részre osztandó, melyből kettő a' fiúnak 's egy a' leánynak jusson. E' szerint az egész örökség kilencz részre oszlanék, mellyből hármat az anya, 4-et a' fiú, 's kettőt a' leány kapja. — Annak idejében az ítéletet is közlendjük olvasóinkkal.

Kinc s. Bizonyos családi körben egy estve borzalmas kinc sásó - regét beszéltek a' kandallónál. Mindent rémulés fogott-el, csak egy kis leányka vihogott szünetlen. Midőn a' megbotránkozott anya epével kérdené: „mit nevensz? tudod te, mi a' kinc s?“ — a' szende gyermek egész együgyűséggel felelé: „hogy ne tudnám? Szakácsnéknak pattantyúsa?“

Párviadalok eredete. A' párviadalok, mellyek most inkább a' déli tartományokban divatoznak, éjszaki eredetűek. Hazájok dán föld, svéd és norvég országok. E' tartományoknak hajdani lakosai nem ismertek más törvényt, más bírót, mint fegyverüket. Villogó aczéllal intézték-el perciket, 's a' győztes a' meggyőzettel kénye szerint bánt. Miután e' nemzetek olasz, francia és spanyol országot árdagályként ellepék, e' földeken is lábra kapott a' pár-

baj, 's a' nagyok közt kevés idő alatt nélkülözhetlen szokássá vált. Franciaországban Clodover utó dai közt vívták az első párviadalt, és nagy Károly idejében legigazságosabb elhatározónak hitték az ártatlanság és bűn ügyében. A' Chabot de Jamac Guido és de la Charaigneraie Ferencz közötti párviadal volt az utolsó törvényes párbaj. Ez II-dik Henrik uralkodása alatt 1547-ki nyárhó 10-kén a' st. Germain en laye-i vár előterén vívatott. Chabot de Jamac Charaigneraie-t hazugnak nevezte, melly szidalomért ezt párbajra hívta. A' király, ki hitte, hogy kegyencze de la Charaigneraie győzend, egyezését adván, maga is jelen volt a' viadalon; azonban reménye megcsalá. Chabot de Jamac ellenfelét térdben megsebesítvén földre sujtá, 's ez, abbéli szégyenében, hogy a' királynak szeme láttára meggyőzetett, sebet elkötni nem engedvén, néhány nap mulva vérvesztésben meghalt. E' szomorú eset nagyon meghatá Henriket, 's fogadást tön, hogy hasonló vitákhoz egyezését soha többé nem adja. A' neápoliak oly nemét találták-fel a' párviadalnak, melly inkább kis csatához, mint párviadalhoz hasonlított. Ki magát megsértettnek érzé, egy vagy több, sőt 10—20 bajsegédet is választott magának, 's ellenfelét hasonlóra szállítá-fel. Ezután határozott helyen és időben megütköztvén, karddal vagy fütőkössel, minthogy más fegyver tilos volt, intézék el hajjakat. III-dik Henrik 's utó dai kemény büntetés alatt tilalmazták a' párviadalt; és midőn XIV-dik Lajosnak szigorú törvénye azt végképp' tilalmazá, franciaországban egészen megszűntnek lenni véltek, 's a' tilalmazó parancsot kötött és kötetlen iratokban édig magasztalák.

Vallásosság. Paris környékén egy faluban bizonyos pórno, ki ikreket szoptat, pénteken és szombaton soha sem nyujtja emlőt a' kisedeknek azért, hogy, mint ő állítja, a' gyermekek jókor szokják-meg az anyaszentegyház által rendelt böjtölést. A' falubeli lelkésznek és a' hölgy ismerőseinek legalaposabb ellenvetései sem képesek a' vakbuzgó anya szándékát megváltoztatni.

Babona. — A gereiz községben bizonyos fiatal hölgy hűtelen kedvesét szerelmi itallal akarta ismét magához hódítani, mellyet az ifjúval csakugyan el is nyeleit. Mielőtt azonban a' nedv munkálni kezdett volna, a' hölgynek egyik nővére léleki-merettől furdaltatva megvallá, miből főzetett a' pokolbeli kotyvalék, mellynek nagyobb részét megfőzött kised holt testének leve tette. A' szerencsétlen ifjú undor 's irtózásból megőrült, a' bűvész hölgy pedig segédnéjével, egy falusi Circével együtt, börtönbe vitetett.

Az angol királyi asztalkészület jelenleg Windsorban egy nagy és egy mellék teremben áll, 's 1.750.000 font sterlingre (17 $\frac{1}{2}$  millió f. p. p.) van becsülve. Itt van a' IV-dik György által gyűjtött 's 130 személyre való asztalszer is. Némelly darabjai a' spanyol hajós seregtől koboztattak-el; mások Indiákiól, birman országból, Chinából 's a' t. hozattak. Többi között van egy edény, melly XII-dik Károlyé, 's egy más, melly az avai királyé volt. Láthatni még egy drágakövekből összerakatott pávát, 30.000 font st. értékűt; egy tigris-fejet, melly Tippto Saibnak zsámolya volt, mellynek fogai kristály, 's nyelve arany; tömördek arany vértet; 30 tuzat tányért, mellyeknek mindegyike 26 guiné (260 f. p. p.) értékű.

Töröknök öltözete. A' vagyonosabb polgárnök török országban háznál selyem gaze-ünet viselnek, keskeny szalagok 's rojtokkal czifráztat, és festett pamut kelméjű bő bugyogókat. Lábaik meztelenek, de azért a'

kis sárga papucs, melly oly szűk, hogy hüvelkünkre alig huzhatnók (!?), a' keleti szépek azonban könnyen lejtének bennök, mindig készen áll. E' gazdagon himzett papucsok mind e' mellett is csak fényelgési czikkek; mert a' török nők a' puha ruganyos szőnyegeken mezitláb szökelés gyönyörétől nem akarják magukat megfosztani. Üng felett tündöklő pamut köntöst viselnek, hasonlag rojtokkal czifrázottat. Ez elől végig nyitott, és csak egy, a' csipők körül kerített kasemir sál tartja össze. Télen még ibolya színű vagy zöld szűk mellényke, melly prémmel ekesítettik, egészíti-ki az öltözetet. Ha utzára megy, még turbánt 's fátyolt is vesz, többnyire olaj-zöldet. Utszán papucsaik fölébe még nagy sárga czipőket huznak, mellyekben alig tudnak tovább biczegni. — E' dámáknak egyik legkedvesebb éldeletük az álom: azért is, ha ott egy nő mást magához hivat, így szólítja meg: „jőjj hozzám holnap, majd egyet aluszunk.“ Éppen mintha dámáink thea vagy kávéra hívják egymást.

## EMLÉKMONDÁS.

A' tűz.

A' melly tűz lelkünk' bátor tettekre hevíti  
Majd ugyan az mérész bűnre hevíti keblünk'.

Ungvár-Németi TÓTH LÁSZLÓ.

Vétkes.

Ki szívében már förtelmes tett' tudománya,  
Rejti tekintet elől arczát 's szemeit szemek ellen;  
Mert a' szív szenyjét az alaknak tükre mutatja.

BAKSAY.

Elvadás. Jaj annak, kinek kebelét az anyatermészet sok erő magvaival hintette-be, ha a' fontos pillanatban vagy elhagyatva, mint parlagon maradt föld, elvadul, vagy csaló képek után indulva, mint bolygó tüzet követő vándor örökre eltéved!

AURÓRA (1835.)

Művészet, barátság. Egyes szép, de gyenge kapocs a' művészeté: szoros foglaló-láncz a' barátságé. Közös bajok levivása, közös örömek éldelese halkkal kötik ennek szemeit.

BB. Muzáron. (1833.)

## Szórejtvény.

Első hárman italt nevez,  
Jól készítve szerethetsz;  
Fejem' vesztve én nélkülüm  
Ember! boldog nem lehetsz.

Egészemet paripáján  
Minden lovag kedveli,  
Ha szép bokros, és valódi  
Fürgességét jeleli.

S. KAROLINA.

Előbbi rejtvény: Szeged.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiaczon alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.